

Koncentrerat följer gruppen spåret in i skogen, innan de bestämmer sig för att det handlar om en räva.

I vargarnas tjänst

RUMSÄTTA

De vill bevara vargen i Roslagen med penna och kamera som främsta vapen. APU patrullerar vargreviret i Riala på eget initiativ.

En svart van rullar fram längs snövita vägar. Det går långsamt, knappt trettio kilometer i timmen. Bakom ratten sitter Conny Andersson, han håller hela tiden ögonen på både vägen och terrängen vid vägkanten. Han och de andra i bilen letar efter spår. Vargspår. De har bestämt sig för att skydda vargarna i Roslagen och de gör det genom att själva vara närvarande i reviret.

– Det är inte vargarna vi är mest intresserade av, de klarar sig själva, vi spårar människorna som rör sig runt dem. Även om de flesta inte vill vargarna illa så finns det de som vill det, säger Conny Andersson.

Gruppen som rör sig kring vargen kallar sig APU eller Anti poaching unit, på svenska kan det kort och gott översättas till grupp mot tjuvskytte. I två år har de arbetat för att vargarna i Rialareviret ska få vara ifred. Det gör de genom att kartlägga vad som händer runt vargflocken.

– Man kan säga att vi föräldravandrar eller grannsamverkar för vargen, säger Conny Andersson som kallar sig tracker och är tjänstledig från sin tjänst vid Roslagspolisen.

Medlemmarna rör sig över hela vargreviret från Riala-trakten ned mot Åkersberga. För några veckor sedan hittade de slaktavfall längs en skogsväg. Inget märkvärdigt i sig, det händer att jägare lämnar slaktrester från älg eller rådjur i skogen

”

Det är inte vargarna vi är mest intresserade av, de klarar sig själva, vi spårar människorna som rör sig runt dem. Även om de flesta inte vill vargarna illa så finns det de som vill det.

Conny Andersson, APU

trots att det är olagligt, men APU-medlemmarna ser det som en varningsklocka. Sättet som slaktresterna lämnats på tyder på att det kan vara något mer menar Conny Andersson.

– 2004 besökte jag Dalarna och polisen som utredde jaktbrott där. Slaktrester vid vägar var en av de saker som man märkte först när läget började hårdna. Det lades ut nära vägar för att vargarna skulle bli påkörda eller lätta att skjuta och det förekom att köttet var förgiftat med cyanid och arsenik.

Fyndet längs skogsvägen hanterades som APU gör med allt de hittar.

– Vårt främsta vapen är pennan och kameran. Vi observerar, dokumenterar, rapporterar och argumenterar. Vi rapporterar om våra fynd till rikskriminalen, länsstyrelsen och naturvårdsverket. Miljöchefen i Vallentuna var väldigt intresserad av fyndet. Det är ett brott att lägga slaktavfall så där.

Allra helst vill de verka för att minska hotbilden mot vargen och se till att det inte blir några fällor alls. Det gör de genom att prata

Gruppen som tar parti för vargen. Övre raden från höger: Mats Hessler, Ann-Marie Jakobsson, Henrik Berg, Johan Sandin, Conny Andersson, Markus Mattsson, Roger Mattsson, Patrik Lundin. Nedre raden: Björn von Born, Tomas Karlson, Michael Johansson.

med folk som rör sig i området för att visa att de finns de som har en positiv bild av vargen.

– I och med att det finns regeringsbeslut på att vi ska ha varg i Roslagen och det är olagligt att jaga varg behöver vi inte göra så mycket. Det räcker med att vi ser vad som händer, säger Conny Andersson.

Det är tre bilar som patrullerar reviret när NT är med. Vi glider genom ett soligt vintervitt landskap. Så fort någon ser något intressant stannar vi till och följer spåren in i skogen. Det behöver inte vara spår av varg, ibland kan spåren av ett flyende rådjur locka gruppen att följa efter, ibland däckavtryck av en fyrhjuling.

– Spåren hör ihop. Vargarna rör sig runt rådjuren och människorna runt vargarna, säger Conny Andersson.

När dagens pass i reviret är slut samlas de tolv deltagarna på fiket vid Roslagsstoppet. Vintervarma av för mycket kläder delar de ivrigt sina upplevelser med varandra. Det pekas på kartor och diskuteras. Flera av dem har haft givande sam-

tal med jägare, men ingen har sett några vargspår. De enda vilda djur som syns till är sju rådjur. De flesta APU-medlemmarna bor eller verkar på andra sätt i Roslagen. Nästan hälften är poliser som ägnar sig åt vargvandringarna på sin fritid. Tomas Karlson är en av dem.

– **Det finns** en niddbild av att de som bryr sig om vargar är förlästa skogsmurvar. Så är det inte alls, vi jobbar inom polisen, kriminalvården och överallt. Många av oss bor här, säger han.

Men alla delar inte hans tankar om vargen bara för att de är poliser. Han har fått blandade reaktioner på vargvandringarna från sina kollegor.

– Det är som överallt annars, det finns hatjägare bland poliser också, men många tycker det vi gör är bra. Jag har verkligen inte något emot jägare, de flesta av dem är bra. Så finns det några få som hörs mycket och vill få bort vargen. Men vad ska vi säga till våra barn när vargen är utrotad? Förlåt?

Tomas Karlson var med och kläckte idén till APU

helt enkelt för att han känner att det finns en hotbild mot vargen. Han ser den här gruppen som ett sätt att ge röst åt alla som vill ha kvar vargen.

– I Dalarna och Värmland har folk skrämts till tystnad av några få. Alla tycker inte att vargen ska skjutas av, men det framstår som om alla gör det när det är så tyst. Det är samma sak som när det gäller rasism eller kvinnoförnedring, det måste finnas människor som vågar höras.

En efter en droppar medlemmarna av från dagens vargvandring. Hem till sina familjer och sina liv. I Riala-reviret går sex vargar. Om APU får som de vill har vargen kommit till Roslagen för att stanna.

Pernilla Josefsson
reporter
0176 795 67
pernilla.josefsson
@norrreljetidning.se

Leif Gustavsson
fotograf
0176 795 54
leif.gustavsson
@norrreljetidning.se

Enligt Conny Andersson behövs en ny polisstyrka för att skydda viltstammen.

SCANPIX: SWEDEN

Vision om APU i hela Sverige

NORRTÄLJE

Om Conny Andersson får som han vill så finns APU i hela Sverige om fem år.

Ännu längre fram kanske Sverige har en polisstyrka som bara jobbar med djur- och naturfrågor.

Modellen med APU sprider sig. På två andra platser i landet är grupper på väg att starta.

– I Göteborg och Sundsvall ligger nya grupper i startgroparna, säger Conny Andersson.

Finns det inte en risk att APU blir en form av medborgargarde?

– Tanken är inte det. Vi gör det här på ett kärleksfullt sätt och står för en seende verksamhet. Men å andra sidan är människor inte kloka. APU är tänkt som en plattform för möten mellan människor. Jägare är jättevälkomna att vara med.

Conny Andersson står också bakom ett förslag till den stora rovdjursutredning som är tillsatt av regeringen och ska vara klar 2012.

– Jag vill att man ska utreda hur man ska förvalta viltstammen i Sverige. Mitt förslag är att man börjar med park rangers i Sverige, en polisenhet med inriktning på djur och natur. Det är frågor som är lågt prioriterade hos polisen i vanliga fall.

Företrädare för Rovdjursutredningen bekräftar att förslaget kommit in och kommer att titta på det framöver. Conny Anderssons tanke är att den här polisstyrkan ska verka på samma sätt som närpolis.

– Precis som dem skulle de här poliserna arbeta förebyggande genom att bygga nätverk med de boende och dämpa konflikter. Man ska ingripa innan något händer och veta vilka de potentiella farorna är.

PERNILLA JOSEFSSON

FAKTA

■ Rörelser som arbetar mot tjuvjakt och som vill bevara utrotningshotade arter finns över hela världen.

■ Bland annat på Sumatra, i Nordamerika, södra Europa och flera afrikanska länder finns Anti poaching units.

■ Världsnaturfonden WWF utbildar egna Anti poaching units som verkar i bland annat afrikanska länder.

Vargätel eller slaktrester? APU gruppens fynd för några veckor sedan väcker frågor.

FOTO: APU

Tomas Karlson, Roger Mattsson och Conny Andersson kollar in vilka områden som patrulleras under dagen.